

EPISTOLA
ACADEMIÆ DVISBVR-
GENSIS SECVLARIVM
SACRORVM NVNTIA,

AD

EXTERAS EVANGELICORVM PER GERMANIAM
ACADEMIAS TRANSMISSA,

VNA CVM EARVM

RESPONSORIIS

ALIISQVE MONVMENTIS,

JVXTA ORDINEM ALPHABETI DIGESTIS.

EPISTOLA
ACADEMIE DVISIVR
GENSIS SECVLARIVM
SACRORVM VNIVRSITATIS
AD
ENTRAS EVANGELICORVM RES GERMANIAM
ACADEMIS TRANSMISSA
VNI CVM FAVVM
RESPONSORIS
ALSOVE NOMINIS
IVNTE ORDINEM ALPHABETI DIGESTIS

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimi, Fautores &
Amici honoratissimi.*

Seculum jam effluxit, postquam divina adspirante clemencia, & auspiciis Herois incomparabilis FRIDERICI GWIELMI Magni, Electoris Brandenburgici, hæc artium quarumvis & scientiarum tam sacrarum quam civilium Officina post plurimas difficultates, continua fere bellorum olim circumstrepentium serie motas, tandem feliciter dedicata est. Nec ab eo tempore, etiam inter gravissimas temporum vices, quas arma Musis plerumque silentium imponentia non semel pepererunt, sacro huic seminario honos ac decus suum per eandem summi Numinis benignitatem unquam imminutum fuit. Tantæ prosperitatis divinitus nobis immerentibus concessæ ut memores simus, hujusque pietatis nostræ aliquod saltem monumentum orbi erudito, & imprimis Posteris nostris relinquamus, non solum laudabilis consuetudo monet,

S

aliis

aliis quoque in locis & Athenæis observari solita, sed ipsius pariter officii ratio, supremo rerum humanarum Statori DEO, simulque Regibus ac Principibus, Dominis atque Tutoribus nostris clementissimis, & inter eos hodierno præcipue summo Musagetæ nostro, maximis superiorum temporum Heroibus ob pacis bellicque artes comparando, debiti, requirit. Cum itaque decretum sit decimo quarto imminenti Octobris die, hujus scilicet Academiæ natali, ac proximis aliquot eum excepturis, inaugurationis istius ante centum annos factæ memoriam Actibus quibusdam panegyricis, aliisque ritibus & institutis tali occasione usurpari consuetis soleniter recolere, hujus novæ & auspiciatæ, sicut ominamur, lætitiæ nostræ Vos, Viri toto orbe celeberrimi, nobisque summo opere & ex animo colendi, gnaros reddere volumus; non dubitantes, quin ob singularem benevolentiam & humanitatem, quam cum excellentissimis ceteris dotibus, vobis æternitatem nominis ex merito spondentibus, conjunxistis, non solum fausta quævis & prospera nobis ipsi largiter apprecaturi, sed, ut idem quoque à præstantissimis civibus vestris, delibato Juventutis flore, fieri queat, præsentem has literas nostras celebratissimæ Academiæ vestræ valvis affigendas curare non dedignaturi sitis;

Maximorum ac celebrium Nominum Vestrorum

Duisburgi ad Rhenum,
Die XVI. Augusti
Anno c1o 1000 LV.

Studiosissimi Cultores
RECTOR ET PROFESSORES

Academiæ Duisburgensis
FRIDERICO-GVLIELMIANÆ.

JOH. ALEXANDER GVINANDVS H. T. F. PAGENSTECHER,
J. U. Doct. & Prof. Ord. h. t. Universitatis Rector.

MA-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimique, Fautores &
Amici honoratissimi.*

Valde lætamur, immortalis DEI beneficio VOBIS, Viri celeberrimi, contigisse, ut integro consumto sæculo, diem natalem Academiae VESTRÆ brevi auspiciatissime celebrare possitis. Quemadmodum enim summi Numinis bonitati & providentiæ acceptum ferendum est, esse & manere scientiarum & eruditionis sedes, in quibus etiam posterorum felicitati consulitur, & ingenia communi usui, & rerum publicarum administrationi, coluntur & formantur: ita quoque incolumitas & salus earum non est privata, sed pro publico & sempiterno literarum & doctrinæ vinculo cum communi hominum utilitate ad omnes, five suos, five finitimos, five remotiores pertinet. Hinc & VESTRA Academia Nostræ, anno suo sæculari, illustri humanitatis & officiorum exemplo prævit, & lubens ac prompta in partem gaudii ejus venit, idque suavissimis huc redditis literis testata est. Quocirca nunc, pro eo ac debemus, in vicem ejus rei alacri & erecto agimus animo, & tempus festum felixque otium, quod DEVS ter Optimus Maximus VOBIS facit, sincera congratulatione prosequimur. Unde XIV. venientis Octobris, tanquam die VOBIS, & propter VESTRAM prosperitatem Nostramque amicitiam, etiam Nobis, admodum lætabili, non solum ipsi memoriam & gloriam immortalem FRIDE-

RICI GVILIELMI Magni, Electoris Brandenburgici, cui Academia VESTRA ortum suum debet, reverentissime extollemus, ac hodierni Potentissimique REGIS & TVTORIS Musarum VESTRARVM omnibus fortitudinis numeris absoluti, & singularis doctrinæ gloria exsplendescantis, majestatem, præsidium & clementiam in Academiam VESTRAM Vobiscum demississime colemus: sed etiam humanissimas literas VESTRAS, ad nos datas, publice affigemus, & pubem nostram Academicam sedulo adhortabimur, ut nos cultu & studio votorum pro perenni felicitate VESTRA nuncupandorum decenter imitetur. In fine DEVM, omnis bonæ scientiæ & sapientiæ fontem, & summum Academiarum statorem sancte veneramur, ut Vos dies festos anni sæcularis VESTRI ex animi sententia, atque inter maximam hilaritatem & quietem, videre atque agere jubeat, & clementer efficiat, quo novum sæculum feliciter ingrediamini, atque res VESTRÆ perpetuo floreat, & ab omnibus publicis & privatis incommodis liberæ, VESTRÆ eruditionis gloria, quæ ubique permagna est, nunquam non exoptatissima habeant incrementa. Valere.

Maximorum & celebrium Nominum Vestrorum

Altdorfi, d. 8. Septembr.
A. S. R. 1755.

Studiofissimi Cultores

RECTOR ET PROFESSORES

Academiæ Altdorfinæ.

JOHANNES ANDREAS MICHAEL NAGEL,
Metaphys. Ling. Orient. ac Oratoriæ Prof.
Publ. & Acad. Biblioth. h. t. Rector.

MAGNI-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Fautores & Amici honoratissimi.*

Quod de celebratione diei natalis inclytæ Universitatis Vestræ nos certiores facere volueritis, Vobis gratias agimus quam maximas, & non deerimus, quo dicto tempore hujus solennis diei omnia Universitatis nostræ membra notitiam habeant. Hujus benevolentia Vestra in Nos argumenti animo obstrictissimo semper erimus memores. Si quis est splendor & gloria, qua Universitas Vestra adhuc augeri possit, eam maxima animi integritate Vobis optamus. Det DEVS T. O. M. ut celeberrima Academia Duisburgensis per multa adhuc floreat secula, ut Juventus in ea ita institui in posterum possit, ut Ecclesia & Respublica magnum inde semper fortia- tur emolumentum. Omnia quæ Vobis ipsis optatis commoda, pio voto apprecantur

Maximorum ac celebrium Nominum Vestrorum

Erfordia,
Die XXV. Mens. Septembris
Anno c16cclv.

Studiofissimi Cultores

RECTOR, DECANI, ASSESSORES
ET PROFESSORES

Academiae Erfordienfis.

JOANNES ARNOLDVS DE BELLMONT,
Electoralis Regiminis Consiliarius,
Universitatis h. t. Rector.

S 3

RE-

RECTOR ACADEMIÆ MAGNIFICE,

Viri summe Reverendi, Consultissimi, Experientissimi, Amplissimi, Fautores & Amici honoratissimi.

Non sine suavi animorum motu, qualis litteratos Viros decet, ex humanissimis Vestris litteris d. XVI. Aug. ad nos datis cognovimus, quanto vos apparatu solemnia secularia conditæ Academiæ Duisburgensis, quam Vos nunc Nominum Vestrorum splendore egregie ornatis, propediem sitis celebraturi. Nec dubitamus, digna in Vestris Musæis atque Auditoriis spectacula isthoc die exstitura esse, quæ è longinquo Spectatores & Auditores evocare, & ad cognoscendos redeuntis Natalis Academiæ Vestræ ritus allicere possint. Itaque statim civibus nostris sanctiores Ludos seculares, qui apud Vos pararentur, usitata Programmatum forma, significavimus, Vestrique purissimi gaudii participes eos reddere allaboravimus; quid quod & nostri gaudii. Agnoscimus enim hilariori animo magnum divinæ clementiæ munus, quod Scholam omnium bonarum artium tam illustrem, reique feliciter gerendæ tam commodam, per tot lustra à damno quovis graviore salvam ac plane tutam præstiterit; id quod in ista rerum humanarum
fragi-

fragilitate, atque atrocissimarum calamitatum, quibus orbis vexatur, frequentia, rebus vel ab ipsa posteritate celebrandis, suo jure annumeratur. Fruamini itaque, Viri celeberrimi, deque re literaria meritissimi, innocentibus gaudiis, Vobis per ipsam elapsum per tot annos gaudiorum memoriam jam allatis. Nos vero & votis Vestris pro perpetua Vestræ Academiæ salute publice suscipiendis, consensu nostro, quin & precum conjunctione, nequaquam simus defuturi. Habetis tesseram nostrorum animorum, bonis omnibus, quidni Viris tanta doctrinæ atque virtutis laude inclytis, addictissimorum, quos ut sui semper similes futuros existimetis, est, quod humanissime rogamus. Erlangæ d. XII. Octob. 1705.

PRORECTOR, PROCANCELLARIUS
ET RELIQUI PROFESSORES

Academiæ Fridericianæ Erlangenfis.

D. HENRICVS FRIDERICVS DELIVS,
Sereniss. Marggrav. Brandenb. Culmbac.
Consil. Aul. Medic. Prof. Publ. Ord.
h. t. Prorektor.

PRO-

PRORECTOR VNA CVM
 PROCANCELLARIO ET SENATV
 CIVIBVS ACADEMICIS

S. D.

Secularem rerum gestarum, & conditarum, memoriam, gentes quælibet non barbaræ, sacram habere, & religioso Numinis cultu celebrare fueverunt. Intellexerunt enim, magnum quid esse, nec sine præsidio divino obtinendum, si quidpiam humano præfertim consilio institutum, in tanta rerum hominumque fragilitate centum annos perduret; & superatis periculis, quæ nunquam per tot annos ab ulla re abesse solent, stet saluum atque incolume. Obtemperandum huic consuetudini maxime laudabili duxit inclyta Academia Duisburgensis; natalem suum propediem, nempe XIV. Octobris, religiosis doctisque quibusvis ceremoniis, elapso ab ejus natiuitate primo sæculo, celebratura. Significavit ejus Academiae Ampliissimus Senatus nobis sua gaudia humanissimis litteris, & ut Vos, Cives suavissimi, de instanti Jubilæo Duisburgensi certiores faceremus, amice petiit. En! ipsas litterarum tabulas typis impressas, hujus Programmatis lateri adherentes, ex quibus voluntatem Patrum istius Academiae penitus cognoscere potestis. Vestrum est, judicare, num forte quibusdam ex vestro ordine ad ista erudita spectacula coram contemplanda excurrere expediat? Cæterum officio humanitatis vel sic satisfacisse judicabimini, si Academiae celeberrimæ Duisburgensi, nobiscum fausta quævis apprecati fueritis. P. P. Erlangæ d. XXX. Sept. A. R. S. c18cclv.

Affixum d. 1. Oct. a. ej.

(L.S.)

JO. MICH. PFÜNDEL.
 MA-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimi Fautores & Amici
honoratissimi.*

Magnam oportet vestram esse lætitiã, dum inter difficultates tantas natam Academiam, ut scribitis, seculari solennitate prima celebrare, & inter memorabilia rei litterariæ referre contenditis, quod sub tanto Conditore in luminis oras producti, quem universus orbis inter præcipuos Tutos studiorum veneratur, tempestatem superiorem ac nostram, multo pluribus luminibus litterarum ornastis, quam dies ævi computatis. Etenim inter speciosa domus nostræ repetimus merito mirabilem concordiam ac temperiem inter dissidentes hominum, rerum, imo elementorum procellas, ut quod vel nomen ipsum arguit FRIDERICI WILHELMI, id ab eo ad felicem exitum deductum ac promotum Vobiscum gaudeamus, quod WILHELMVS Cliviæ Dux ob ingruens bellum missum facere, ac veluti rem desperatam de manibus deponere cogebatur. Mirabimini ergo merito nobiscum sapientem illam ac providam curam Principum nostrorum, qui ut DEVS ipse ex dissidio elementorum pulcherrimum mundi opificium, ita ipsi dum studium galeæ cum divitiis pacis prudenter miscent & temperant, id divina providentia opiculante proferunt & ad spectaculum evehunt, quod omnes nunc potestates mundi mirantur & ad imitandum sibi proponunt. Atque hoc idem est, quod in fabulis stadiorum Orphei lyram appellamus, qua iste ex discrepantiis sonorum mirabilis concentus efformatur, quemque noster hodie Princeps unicus sua divinæ Musices cura & scenicarum repræsentationum cultu ac varietate profusa, omnibus statibus & sæculis commendare & inculcare nunquam

T

desinet.

desinet. Probamus itaque mirifice vestrum istud studium extollendi muneris divini, quo Vos clementissimum Numen affecit: & prout sorores sumus Viadrina & Teutoburgensis, jungimus gratulationes cum Vestris nostras, ut DEVS Vestra initia Jubilæorum ad florentem maturitatem perducatur, & fortunet illam Institutionem Vestram bonarum litterarum, ut exstruatis inde magis magisque viridarium fecunditatis omnis & ornamentorum pacis & elegantis vitæ, dumque nos usu & ætate anteceditis, Vos vigore & robore valeatis, ad decus Prussum evehendum, & ad felicissimi hujus per divinam abundantem gratiam imperii proventum, cum memoria futuræ ætatis & posteritatis omnis ubertate & copia adæquandum. Quemadmodum autem Vobis gratias agimus, Viri Summi & Excellentissimi, pro honore Vestræ commemorationis apud nos Vestri instituti, ita certiore faciemus Juventutem nostram de Vestro instituto, imo evolabimus omnes mira quadam alacritate animorum, ne exclusis quidem senibus & infirmis, ad Vestram illam festivitatem sæcularem coram quasi oculis usurpandam, DEVM interim O. M. celebraturi privatim pro hac impensa Vobis gratia, eundemque in vota nostra vocaturi, ut hoc decus divinæ & humanæ Musæ Vobis perpetuum esse jubeat ad divini Nominis sui honorem, & ad voluptatem gentium & ad ornatum simul nominum Vestrorum, domuum ac familiarum, hoc primum Jubilæum pullulare & exurgere faciat in arborem gloriæ, quæ omnibus & singulis Vobis Vestrisque umbræ & jucunditati sit. Valete de amicitia & affectu nostro securi, qui sumus

Nominum Vestrorum fulgentissimorum

Francfurti cis Viadrinam
Die XIII. Septemb.
Anni clō lxxc lv.

cupidissimi studiosissimique

RECTOR, DIRECTOR, MAGISTRI
ET DOCTORES, PROFESSORES

Academiæ Regiæ Viadrinæ.

J. G. DE HACKEMAN, RECTOR Acad.
MAGNI-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

Viri maxime Reverendi, Consultissimi, Experientissimi, Amplissimi, Excellentissimique, Fautores & Amici honoratissimi.

Per jucundum nobis erat, multumque voluptatis afferebat, quum ex humanissimis Vestris literis die XVI. mensis Augusti ad nos datis cognosceremus, brevi tempore fore, ut lætissimus ille Vobis atque exoptatissimus illucescat dies, quo secularem Academiae Vestrae natalem inter communes ac festivos plausus, carimoniisque debitis, celebrare constitutum est. Quod vero hoc præstantissimum Vestrum sapientiæ ac literarum omnium Emporium non solum ante hos centum annos feliciter excitatum atque institutum sit, sed & varias inter procellas & pericula, quibuscum ipsi diu multumque colluctandum fuit, tamen steterit hucusque manseritque factum tectum & inconcussum, imo hoc anno centesimum ætatis salvum & incolume propediem attingere possit, id utrumque à Vobis jure meritoque præcipuis ac singularibus divinæ benignitatis documentis adnumerabitur; quare & uberrimam procul dubio præbebit lætandi materiam. Quum vero ex iisdem gratissimis Vestris literis simul perspexerimus, Vos ejus rei, nempe instantis Vobis moxque agenda solennitatis nos non solum certiores reddere, sed etiam nostram Academiam in gaudiorum Vestrorum societatem humanissime excitare ac vocare voluisse; non potuimus non hancce Vestri tam blandi alloquii suavitatem insigne propensæ Vestrae erga nos voluntatis argumentum, honorique nobis ducere. Gratulamur itaque celebratissimæ Academiae Vestrae tot tantasque gravissimas præteritorum temporum difficultates optatò superatas; gratulamur Eidem constantem, quo ga-

vifa est, feculi jam fere exacti florem, honorem ac decus, per tot annorum decursum nunquam imminutum; gratulamur denique, pro communi rei literariæ vinculo, & Vobis, Viri celeberrimi, quos vivos valentes ac tantæ sæculi lætitiæ superstites esse voluit divina providentia, hanc eximiam temporum felicitatem. Supremum Numen diem illum exoptatissimum, festumque natalitium Vobis lætissimis non solum faustum felicemque jubeat exoriri, sed & eundem summa omnibusque numeris absoluta animi voluptate transigere det atque largiatur. Solemnia Vestra inter publica publicæ lætitiæ signa ad votum agite, peragite. Omnia cedant bene, prospere, feliciter! Vestris nostra quoque licet absentes adjungemus vota, & nuncupabimus pro Vestra, patriæque pariter ac Academiæ ulteriori salute, incolumitate, totiusque Reipublicæ literariæ flore ac incremento, DEO supplicaturi. Ceterum easdem Vestras typis exscriptas literas, uti rogastis, tabulis Academiæ nostræ publicis affiximus, civiumque nostrorum oculis exposuimus, ut hac ratione illis quoque ea, quam paratis, secularis literariæ civitatis Vestræ solemnitas & celebritas apud Vos instituenda innotesceret. Valete, & rebus ubique secundis florete. Dabamus Gissæ d. VII. Octobr. MDCCLV.

Celeberrimorum Nominum Vestrorum

Studiosissimi

RECTOR, CANCELLARIUS
ET PROFESSORES RELIQUI

Academiæ Ludovicianæ.

Dr. IO. ERNESTVS HOEPFNER,
diversorum S. R. I. Principum Consilia-
rius Aulicus & in Academia Gieff.
Prof. Juris Ord. hocque
anno Rector.

ACA-

ACADEMIÆ DVISBVR-
GENSIS FRIDERICO-
GVILIELMIANÆ

RECTOR MAGNIFICE,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Fautores & Amici maxime
honorandi.*

Accepte exempla aliquot Programmatis, quo epistolam vestram, quam signum vestri in nos amoris interpretamur, cum civibus nostris communicavimus. Idem cum nostri etiam de illa solemnitate sensus testimonium contineat, nihil superest, quam ut faustos vobis, Viri celeberrimi, annos quamplurimos fert humana conditio, Academiæ autem tot nova sæcula, quot habebit hic terrarum orbis, ex animo precemur.

Insignium ad omnem laudem Nominum Vestrorum

Gottingæ a. d. XVII. Sept.
MDCCLV.

Cultores studiosissimi

PRORECTOR ET SENATVS

Academiæ Georgiæ Augustæ.

JO. MATTHIAS GESNERVS, PROR.

T 3

ACA-

ACADEMIÆ GEORGIÆ AVGVSTÆ PRORECTOR

IO. MATTHIAS

GESNERVS

CVM SENATV

CIVIBVS S.

Quid ad nos de celebrandis sacris secularibus suis scripserit incluta Duisburgensis Academia, hic proponitur, tum quod ipsa hoc à nobis petiit, tum quod æquum putamus, vos, CARISSIMI CIVES, in societatem celebrationis illius & gratulationis venire.

MAGNIFICE
DOMINE RECTOR,

Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi, Amplissimi, Excellentissimi, Fautores & Amici honoratissimi.

Seculum jam effluxit, postquam divina adspirante clementia, & auspiciis Herois incomparabilis FRIDERICI GVILIELMI Magni, Electoris Brandenburgici, hæc artium quarumvis & scientiarum tam sacrarum quam civilium Officina post plurimas difficultates, continua fere bellorum olim circumstrepentium ferie motas, tandem feliciter dedicata est. Nec ab eo tempore, etiam inter gravissimas temporum vices, quas arma Musis plerumque silentium imponentia non semel pepererunt, sacro huic seminario honos ac decus suum per eandem summi Numinis benignitatem unquam imminutum fuit. Tantæ prosperitatis divinitus nobis immerentibus concessæ ut memores sumus, hujusque pietatis nostræ aliquod saltem monumentum orbi erudito, & inprimis Posteris nostris relinquamus, non solum laudabilis consuetudo monet, aliis quoque in locis & Athenæis observari solita, sed ipsius pariter officii ratio, supremo

mo rerum humanarum Statori DEO, simulque Regibus ac Principibus, Dominis atque Tutoribus nostris clementissimis, & inter eos hodierno præcipue summo Musagetæ nostro, maximis superiorum temporum Heroibus ob pacis bellicque artes comparando, debiti, requirit. Cum itaque decretum sit decimo quarto imminentis Octobris die, hujus scilicet Academiæ natali, ac proximis aliquot eum excepturis, inaugurationis istius ante centum annos factæ memoriam Actibus quibusdam panegyricis, aliisque ritibus & institutis tali occasione usurpari consuetis, solenniter recolere, hujus novæ & auspicatæ, sicut ominamur, lætitiæ nostræ Vos, Viri toto orbe celeberrimi, nobisque summo opere & ex animo colendi, gnaros reddere volumus; non dubitantes, quin ob singularem benevolentiam & humanitatem, quam cum excellentissimis ceteris dotibus, vobis æternitatem nominis ex merito spondentibus, conjunxistis, non solum fausta quævis & prospera nobis ipsi largiter apprecaturi, sed, ut idem quoque à præstantissimis civibus vestris, delibato Juventutis flore, fieri queat, præsentem has literas nostras celebratissimæ Academiæ vestræ valvis affigendas curare non dedignaturi sitis;

Maximorum ac celebrium Noninum Vestrorum

Duisburgi ad Rhenum,
Die XVI. Mens. Augusti
Anno 1662.

Studiofissimi Cultores

RECTOR ET PROFESSORES

Academiæ Duisburgensis
FRIDERICO-GVLIELMIANÆ.

JOH. ALEXANDER GVINANDVS H. T. F. PAGENSTECHER,
Jurium Doctor & Antecessor, Universitatis Regiæ
hoc tempore Rector.

Tot sunt ab hac literarum Universitate per hosce centum annos in eruditionem atque virtutem profecta merita, ut qui has amat, non possit non ad gratias excubanti pro illa celesti Providentiæ agendas per hanc occasionem incitari. Hoc itaque nobiscum facietis, Cives, & virtutis atque bonarum literarum studiosos his vinculis, ubicunque vivant, inter se conjunctos esse, cogitabit. P. P. a. d. XVII. Septembris, quem nostræ Academiæ natalem u. læta posteritas & hic & Duisburgi centesimum aliquando celebret, pia vota nuncupamus.

RE-

REGIÆ DVISBVRGENSIS
ACADEMIÆ

MAGNIFICE DOMINE
RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimi, Fautores & Amici
honoratissimi*

Est singularis quædam eruditorum inter se omnium copula ac necessitudo, quæ ab ipsa litterarum cognatione profecta, Viros doctrinæ cupidissimos, ut ut locorum spatiis longe disjunctos, arctiori certè, ut arbitramur, necit & conjungit vinculo, quam quod ulla animorum similitudo alia, aut convictus, etiam familiarissimus, conficere ac præstare imperitis videntur posse. Neque enim is humanissimo eruditionis nomine dignus censeretur, ullo recte sentientium judicio, potest, si quis ineptus artis suæ ostentator, aliorum, qui ejusdem, vel alius forte non minus laudabilis, studio doctrinæ tenentur, aut famam infectetur, aut invidet fortunæ.

Præsertim vero litterariæ illæ Respublicæ, quæ Academiæ vulgo appellantur, communi quadam, uti negotiorum ac finium, ita quoque fatorum, quantumvis hæc sæpe videntur discrepare, societate invicem continentur, adeoque, si, quod res est, fateamur, nihil sibi mutua benevolentia & æquitate honestius; pulchrius, fructuosius etiam nihil, putare debent.

bent. Quapropter libentissime à nobis factum est, ut humanitati Vestroque, Viri toto orbe celeberrimi, voto obsequentes, REGIÆ ACADEMIÆ DVISBVRGENSIS natalem anni centesimi diem & primum nunc repetita faustissimæ dedicationis Sacra, litteris Vestris, tantæ gratulationis indicibus, unà cum præsentis edicto publice adfixis, quotquot apud nos sunt, litteratis Hospitibus ac Civibus Academicis rite significaremus.

Faxit supremum Numen, sincere vovemus, ut sæcularis isthæc celebratio perenni docentium discipulorumque felicitate atque bonorum omnium incremento quam sæpissime recurrens, auspiciatissimam illam tot votorum, quæ nunc ubique concipiuntur, absolutionem, quantum usque sperare liceat, Academiae Duisburgensi totique lætæ posteritati cœlitus exhibeat, sistat, repræsentet!!!

Maximorum ac celebrium Nominum Vestrorum

Grypeswaldiæ Die XIV. Mens. Oct.
Anno clo Io cclv.

Studiofissimi Cultores

PRO-RECTOR ET PROFESSORES

Academiae Regiæ Grypeswaldensis.

CAROLVS JOHANNES KELLMAN,

Eloq. ac Poëf. Prof. Reg. Ord. hoc anno

Acad. Pro-Rector ac Comes

Palat. Cæsareus.

U

OMNIVM

OMNIVM ORDINVM

LITTERATIS HOSPITIBVS
CIVIBVSQVE ACADEMICIS

PRO-RECTOR

ET

SENATVS ACADEMIÆ GRYPHICÆ
S. & O.

Quod commune illud mutuæ benevolentiae officium, quod integras etiam litterarum Officinas inter se conjungit, à nobis postulavit, ut nempe post centum annos recurrens ACADEMIÆ REGLÆ DVISBVRGENSIS natalis Dies & prima sæcularia Sacra, HVJVS rogatu, publice VOBIS significarentur; huic ipsi, adfixis litteris præsentibus, ex more jam satisfacimus, studiosissime simul rogantes, velitis, Universi & Singuli, EJVSDEM ACADEMIÆ RENASCENTIS gaudia, hodierna luce celebrata, non solum lubentissimis animis, vocibus, verum etiam sinceris, pro ILLIVS perenni flore & felicitate ad DEVM fundendis, votis precibusque, unà nobiscum, profequi ac complecti.

Præsertim vero Vos, o Cives Academici, tristissimo illo, qui ante aliquot dies hic accidit, casu, commonefacti impense hortamur, ut, summo pietatis studio, obsequioque legum caveatis, ne, dum integram aliorum fortunam ac tranquillitatem, uti decet, congratulamur, nostram aliquam ab his diversam sortem, ullius saltem Vestrûm culpâ, videamur merito dolere & conqueri. Gryph. Die XIV. Mensis Octobris Anno cl̄o c̄clv.

MAGNI-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimi, Fautores &
Amici honoratissimi.*

Literas Vestras, Viri plurimum venerandi, decimo quidem Kalendas Augusti signatas, paucis tamen abhinc diebus ad nos usque delatas recepimus; indeque summo non nisi cum gaudio advertimus almæ Academiæ Vestræ memoriam redire natalem, quæ divinâ favente clementiâ magnum Electorem Brandenburgicum, FRIDERICVM GVILIELMVM, sæculo ab hinc elapso gratâ mente suspexit Fundatorem gloriosum, atque inter gravissimas annorum vicissitudines, tot inter bellorum moles quolibet major fato usque ad modernum felicissime regnantem FRIDERICVM, serenissimum ac potentissimum Borussia Regem & Electorem Brandenburgicum, effloruit integerrime. Hunc igitur diem Vestræ Academiæ sacrum, ut summo lætitiæ apparatu festivos inter Musarum concentus inaugurare possitis, nostros quoque Cives Academicos in partem lætitiæ publicæ vocare dignati estis. Nos proinde ut abundanter

danter perspectam reveremur humanitatem Vestram, ita & animitus de hoc felicissimo temporis reditu gratulamur, devotissime cupientes, ut prædicta Academia Vestra, quæ centum usque annis omni doctrinarum genere extitit celeberrima, in ævum tranquilla perennet, & digna sæculis fama celebrior semper exurgat. Atque ut hæc innotescant omnibus, pro Vestro placito valvis Academiæ nostræ literas Vestras affigi curavimus perpetuis merita Vestra obsequiis revereri parati

Maximorum ac celebrium Nominum Vestrorum

Heidelbergæ ad Nikarum
die XVI. Septembris
Anno c16cclv.

Studiosissimi Cultores

RECTOR ET PROFESSORES

Studii Generalis Heidel-
bergenfis.

CHRISTIANVS MAYER, S. J.
p. t. Rector. mpp.

MA-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Consultissimi, Experientissimi, &
Excellentissimi Fautores & Amici honoratissimi.*

Nos vero pro honore, quo bonas literas, & Vestra in eas merita prosequimur, non possumus Academiae Vestrae fortuna, eaque praecipue felicitate, qua centesimum jam Natalem suum celebrat, non impense laetari. Etenim illis, qui asserendae literarum dignitati navant operam, nihil potest esse optabilius, quam sapientiae & bonae mentis domicilia multo annorum decursu à temporum injuriis salva & integra florere, novisque exsurgere ornamentis. Itaque etiamsi fama tantum nobis innotuisset sacrum, quod apud Vos apparatus, saeculare, dubium tamen non est, quin multum nobis voluptatis attulisset. Nunc cum ipsi literis ad nos humanissime datis gnaros nos ejus rei & Vestrae laetitiae consortes reddere voluistis, hoc simul humanitatis Vestrae documento mirifice recreamur, atque hoc lubentius in partem officii, & in celebritatis Vestrae societatem venimus. Quare de saecularibus feriis, quas divina Vobis praestitit benignitas, laeti lubentesque Vobis gratulamur, & DEVM comprecamur immortalem, ut pristino Academiae Vestrae splendori cum novi saeculi primordiis

diis nova fortunæ incrementa addat, eamque rebus ubique
 secundis florentem per plura sæcula propitius conseruet &
 tueatur. Ceterum ut studii erga Vos nostri documentum ex-
 taret, & desiderio, quod nobis exposuistis, satisfaceret, literas
 Vestras, celebritatis apud Vos institutæ interpretes, publica-
 vimus, & cives nostros, ut eam piis votis & ominibus pro-
 fequerentur, hortati sumus, tabulis in publico propositis, qua-
 rum aliquot exempla transmittimus. Valete. Dat. Helmsta-
 dii, ipso die sacri Sæcularis Vestri, pridie natalis Academiae
 nostræ.

Celeberrimorum Nominum Vestrorum

Studiosissimi

PRO-RECTOR ET PROFESSORES

Academiae Juliae Carolinae.

JOANNES CHRISTIANUS WERNSDORF,
 Eloq. & Poët. P. P. O. h. t. Pro-Rector.

SA-

ACADEMIÆ JULIÆ CAROLINÆ
PRORECTOR

JO. CHRISTIANVS WERNSDORF

ELOQV. ET POES. P. P. O. ET ORDINIS PHILOS. H. T. DECANVS

CIVIBVS ACADEMICIS

S. P. D.

Multum antiquis monumentis celebratur societas, quam in celebrandis ludis & agonibus sollemnibus quondam co-luerunt civitates Asiæ Proconsularis. Nam si qua earum Dei aut Augusti alicujus Numini, cujus singulare in se beneficium extaret, sacra sollemnia instituisset, in ejus celebritatis societatem veniebant aliæ civitates, eamque rem communi studio adjuvabant. Et quando è communi provinciæ consilio vota pro salute Principis solvenda essent ludis & agonibus publicis, concursus fiebat aliarum civitatum eam in urbem, quæ jus & privilegium ludorum publicorum eo tempore accepisset. Testantur hoc monumenta aeris veteris, in quibus ob sollemnis sacri celebritatem in consilio Asiæ peractam το ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣ memoratur, *) & civitates, quæ ludis & sacris publicis perfunctæ sunt των ΝΕΩΚΟΡΩΝ titulo **) superbiunt. Quarundam etiam, quibus singularis fuit sacrorum & munerum societas, 'ΟΜΟΝΙΑ ***) in numis celebratur.

Ea est civitatum literatarum, quæ Academiæ vocantur, celebritas, ut cum civitatibus Asiæ Νεωκοροισι haud inepte conferri queant. Etenim cum propter disciplinam omnis doctrinæ

*) Vid. SPANHEMIVS *epist. I. ad Morell. p. 93. & V. p. 289. seq.*

**) Eum interpretatur HARDVINVS *num. pop. & urb. ill. p. 1. seq.* BEGERVS *Tbes. Brand. Tom. I. p. 486.*

***) SPANH. *præst. num. Tom. I. p. 143.* VAILLANT *Num. Gr. p. 221.*

næ liberalis, quam in nobilissimæ cujusque juventutis frequentia profitentur, tum maxime, ubi natalem suum ritu & cerimonia sollemni celebrant, amplissimum ΝΕΩΚΟΡΟΥ elogium sibi vindicare posse videntur. Sunt illæ omnis sapientiæ, religionis & disciplinæ custodes & ædituæ, & factum rectumque pacis bellique artium, quibus res & salus publica continetur, honorem conservant. Et quemadmodum eruditos præstantesque Viros, qui rerum præclare gestarum memoriam ab interitu vindicant literis, *ædituos virtutis belli domique spectatæ* vocavit Poëta Venufinus, †) sic certe Academiae sunt ædituæ magnorum Principum, conditorum suorum. Qui cum literis & ingeniis honorem præstent Academicarum conditu, merito ab iis memoriæ suæ celebrationem, & fructum meritorum suorum expectant. Quod si Asiæ quondam civitates sollemnes instituerunt ludos propter dedicatum Dei alicujus vel Augusti fanum, aut singularem aliquam Reipublicæ suæ felicitatem, ejusque rei causâ sollemne Νεωκορων nomen assumerunt, non minori sane jure Academiae honorem habent conditoribus suis, & instaurationis suæ memoriam ritu & cerimonia sollemni renovant. Sacra sunt magnarum rerum auspicia, & Academicarum origines hoc magis celebrari merentur, quo illustriorem illæ in re publica locum obtinent, & quo majori dignitate effulgent, sedes omnis disciplinæ humanioris & doctrinæ liberalis, à quibus omnia salutis publicæ præsidia & adjumenta proficiscuntur. Sed ut aliarum civitatum, quæ iisdem utuntur juribus, sic Academicarum etiam, propter studiorum communionem, singularis quædam copula & consociatio est. Quam cum aliis in rebus, tum maxime in celebritate natalium suorum merito invicem testantur, perinde ut Asiæ quondam civitates, quarum ludis sollemnibus το Κοινον Ασιας & aliarum civitatum ὁμονοια splendorem & celebritatem dedit.

Sollemnia sacra hoc anno, die XIV Octobris, instituit, & alterum ab instauratione sua sæculum auspiciatur ACADEMIA

X

ΤΕΥ.

†) *Epist. II. 1. 230.*

TEUTOBURGENSIS. Quæ cum anno supra millesimum sexcentesimo quinquagesimo & quinto condita, per hos centum annos inter tot rerum humanarum vicissitudines & in multa bellorum calamitate non perstiterit solum in hunc diem, sed decus etiam suam conservaverit auxeritque, merito jam summo rerum humanarum Statori supplicat, & pro tantis beneficiis vota ritu cerimoniamque sollemni persolvit. Habet eadem in conditore suo, FRIDERICO GVLIELMO, Magno, exemplum Herculis Musagetæ, cujus memoria, æternitati dudum consecrata, digna certe sæculari celebratione est. Qui cum operum suorum excellentia, & rerum gestarum magnitudine orbis Europæi admirationem excitasset, illud debere memoriæ & gloriæ suæ videbatur, ut Teutoburgi ædem Musis diceret, perpetuum monumentum honoris virtutisque suæ. Neque minus Nutricii sui serenissimi, Regis pace belloque magni, hoc anno summam in se munificentiam veneratur, cujus non solum benignitate & gratia floruit adhuc & sustentata est, sed jussu etiam & munere natalem suam sæcularem sollemni ritu celebrat. Habet igitur Teutoburgum hoc sacro suo sæculari amplissimam materiam pietatis & lætitiæ publicæ, meritoque honorem & officium jam sustinet Academiæ ΝΕΩΚΟΡΟΥ. Ad cujus sollemne gaudium pro societate literatarum civitatum merito se adjungit ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ Germaniæ eruditæ, & nostra pariter applaudit Acedemia, cujus ea sibi humanissime efflagitavit ὁμοιοιαν. Etenim literis ad nos datis non solum fieri sæcularis à se instituendi significationem dedit, sed ut idem vobis etiam, Cives optimi, literis publice propositis, notum faceremus, peramanter rogavit, nosque adeo omnes in partem officii sollemnis & in gaudii sui vocavit societatem. Huic amantissimo desiderio ne qua ratione defuisse videremur, & quo melius vobis, Cives, de institutis Teutoburgi sollemnibus constaret, non solum his vos tabulis alloqui, sed ipsas quoque literas Academiæ Teutoburgensis ad nos missas proponere consultum duximus. Has igitur habete:

MA-

MAGNIFICE DOMINE PRORECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimi, Fautores &
Amici honoratissimi.*

Seculum jam effluxit, postquam divina adspirante clementia,,
& auspiciis Herois incomparabilis FRIDERICI GVLIELMI,,
Magni, Electoris Brandenburgici, hæc artium quarumvis &,,
scientiarum tam sacrarum quam civilium officina post plurimas,,
difficultates, continua fere bellorum olim circumstrepentium,,
ferie motas, tandem feliciter dedicata est. Nec ab eo tempore,,
etiam inter gravissimas temporum vices, quas arma Musis ple,,
rumque silentium imponentia non semel pepererunt, sacro,,
huic seminario honos ac decus suum per eandem summi Nu,,
minis benignitatem unquam imminutum fuit. Tantæ prospe,,
ritatis, divinitus nobis immerentibus concessæ, ut memores fi,,
mus, hujusque pietatis nostræ aliquod saltem monumentum,,
orbi erudito, & imprimis posteris nostris relinquamus, non,,
solum laudabilis consuetudo monet, aliis quoque in locis &,,
Athenæis observari solita, sed ipsius pariter officii ratio, supre,,
mo rerum humanarum Statori DEO, simulque Regibus ac Prin,,
cipibus, Dominis atque Tutoribus nostris clementissimis, &,,
inter eos hodierno præcipue summo Musagetæ nostro, maxi,,
mis superiorum temporum Heroibus ob pacis bellicque artes,,
comparando debiti, requirit. Cum itaque decretum sit decimo,,
quarto imminentis Octobris die, hujus scilicet Academiæ natali,,

„ac proximis aliquot eum excepturis, inaugurationis istius ante
 „centum annos factæ memoriæ actibus quibusdam panegyri-
 „cis, aliisque ritibus & institutis, tali occasione usurpari consuetis,
 „sollenniter recolere, hujus novæ & auspiciatæ, sicut ominamur,
 „lætitiæ nostræ Vos, Viri toto orbe celeberrimi, nobisque sum-
 „mopere & ex animo colendi, gnaros reddere volumus; non
 „dubitantes, quin ob singularem benevolentiam & humanita-
 „tem, quam cum excellentissimis ceteris dotibus, vobis æter-
 „nitatem nominis ex merito spondentibus, conjunxistis, non
 „solum fausta quævis & prospera nobis ipsi largiter apprecatu-
 „ri, sed ut idem quoque à præstantissimis civibus vestris, de-
 „libato Juventutis flore, fieri queat, præsentibus has literas
 „nostras celebratissimæ Academiæ vestræ valvis affigendas cu-
 „rare non dedignaturi sitis. Duisburgi ad Rhenum, die XVI
 „Mens. Augusti, Anno 1705 Id. CCLV.

Maximorum ac celebrium Nominum Vestrorum

Studiosissimi Cultores
 RECTOR ET PROFESSORES
 Academiæ Duisburgensis
 FRIDERICO-GVLIELMIANÆ.

Nos qui honori & fortunæ inclitæ Academiæ Teutoburgensis
 sincere favemus, non solum officio humanitatis, quo nos amicis-
 simæ ejus literæ obstrinxerunt, sed literarum etiam honore ducti,
 hanc tam insignem ei felicitatem lubentes meritoque gratulamur,
 & DEO T. O. M. religiose supplicamus, ut hoc illustre literarum
 domicilium sartum tectumque & suis ornamentis exsplendescens
 illibato decore perennare & florere jubeat, efficiatque, ut sacris his
 secularibus olim plura addat, & quod in numis est, ΔΙΣ ΤΡΙΣ
 &

& ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΝΕΩΚΟΡΟΣ, ††) apud serissimam posteritatem audiatur. Vos etiam, Cives ornatissimi, ad eandem votorum pietatem excitamus, hortamurque, ut pro artium & scientiarum officinis, & pro universæ rei literariæ salute & incremento summum rerum humanarum Moderatorem obtestemini.

Atque hujus votorum religionis non sola nos Academia Duisburgensis, sed nostra etiam & privata causa admonet. Etenim hæc etiam cum ea Academia nostræ ὁμολογία intercedit, quod ejus sacrum sæculare nostræ excipit natalis dies anniversarius. Scitis die XV Octobris memoriam instauratæ Academiae nostræ quotannis sacra cerimonia, & Solemni oratione celebrari, & qui jam instat, natalis septuagesimus nonus supra centesimum est. Sed si unquam hic dies pie religioseque à nobis transactus est, hoc certe anno debet. Etenim illud in tempus incidit, quo pleni religione & pietate summi beneficii divini memoriam recolimus, quod nostram Academicam non minus, quam universam Germaniam spectat, pacis scilicet auspiciatissimæ, duobus abhinc sæculis Augustæ Vindelicorum religionis tuendæ causa conditæ. Cujus beneficii ea magnitudo est, ut cogitatione non satis æstimari, nedum oratione celebrari queat. Quo scilicet religio, à priorum colluvione temporum repurgata, Germanorum Principum consensu collocata in tuto est, tot hominum sanguis crudeliter fusus fide mutua & sancita pacis religione expiatus, metus omnis à cervicibus nostris depulsus, nobis omnibus libertas, atque aris focus & delubris nostris securitas restituta est. Neque vero hæc pacis sanctio religioni & sacris magis, quam eruditioni & bonis literis, præsidio fuit, quæ, oppressæ antea metu & barbarie, nunc spiritum quasi resumere & exsurgere per Germaniam visæ sunt. Ipsa hæc nostra literarum sedes incunabula sua religioni in libertatem vindicata debet. Nam Divus JULIUS cum expiatæ religionis sacra his in

X 3

terris

††) Vid. HARDVINUS l. c. PETR. ZORNIVS Biblioth. ant. q. p. 33.

terris instaurasset, quo minus intercidere aut detrimentum possent capere, fretus præsidio & libertate, quam pacificationis Augustanæ sanctio firmaverat, hanc Academiam dedicavit, in eaque propugnaculum purioris religionis & firmitermentum quaesivit. Quo magis immortale hoc beneficium, quo universa Germania obligata est, ad nos pertinere arbitramur. Et excitavit jam pietatem nostram SERENISSIMI DVCIS, Domini nostri clementissimi, pietas, cum ad crastinam diem dominicam, quæ est XII Octobris, supplicationem publicam indixit, clementerque jussit, ut DEO O. M. pro conservato per duo secula pacificationis Augustanæ fructu laudes gratiæque sollemni ritu dicerentur. Hac pietate publica nos hoc religiosius defungemur, quod simul dies recurrit, quo memoriam instauratæ Academiæ nostræ sacro anniversario celebramus. Quod enim literarum salus cum rei publicæ salute conjuncta est, & Academia nostra pacis publicæ præsidio tuta adhuc & incolumis stetit, jam utriusque beneficii conjuncta recordatio pietatem nostram vehementius incitat, & singulari nos religione obligat. Sint igitur, Cives, hi dies vobis festi & sacrosancti. Si quis vos purioris religionis honor, si qua patriæ & salutis publicæ charitas, si quis literarum & doctrinæ amor tenet, adeste, Cives optimi, & animis ad DEI venerationem compositis, dignas hujus temporis sanctimonia, & dignas hujus beneficii divini magnitudine cogitationes suscipite. Adeste sacris, quæ Principis jussu ob singularem pacis Augustanæ memoriam instituuntur, & summo Numini pro commodis ejus adhuc conservatis gratias agite sollemni formula, atque, ut securitatem rebus & sacris nostris integram & inconcussam porro præstet, religiose supplicate. Eandem Musis nostris felicitatem precamini, natali Academiæ, qui jam imminet, die XV Octobris, & divinæ bonitati pro perenni ejus incolumitate vota nuncupate, Deum immortalem precantes, ut serenissimum Principem, CAROLVM, Academiæ hujus Nutricium, & alterum Instauratorem, cum universa gente principali, omni fortuna beatum ad seros usque annos propitius conservet & tueatur. Qua religione votorum & gratiarum ut

rite

rite perfungamur, sacra publica in æde S. Stephani fient, mox
 institutoque majorum, & à meridie in Juleo majori sollemnem
 orationem habebit Vir S. Rev. & Excellentissimus, ANTONIVS
 JVLIVS VON DER HARDT, S. S. Theol. D. ejusdemque & LL.
 OO. P. P. O. Collega noster conjunctissimus, atque ea mentes ani-
 mosque ad cognoscendam pacificationis Augustanæ, quæ reipu-
 blicæ sacræ & literariæ tam salutaris extitit, dignitatem excita-
 bit. Dicet enim de fructu ex pace religionis in bonas literas,
 & sigillatim Academias, redundante.

Persuasum habemus, Cives, memoriam divinorum mu-
 nerum à vobis reverenter haberi, & nullum non honorem reli-
 gioni & bonis literis tribui. Quapropter ut instituti sacri, ora-
 tionisque publicæ, sollemnibus frequentes adsitis, & communi-
 bus nobiscum gratiis laudibusque DEO dicendis defunga-
 mini, non tam hortamur, quam futurum speramus.

P. P. in Academia Julia Carolina
 die XI Octobris clō lccc lv.

MAGNIFICE ACADEMIÆ PRORECTOR,

*Viri summe Reverendi, Illustres, Consultissimi, Experimentissimi,
Amplissimi, Excellentissimique, Fautores atque
Amici honoratissimi.*

Quod de natali Academiae Vestrae die, qui, saeculo, quod
florem atque famam illius auxit, feliciter effluxo, bo-
nis rediit auspiciis, pro Vestra in nos benevolentia, certiores
nos feceritis, gratissimum nobis accidisse, publica jam voce
nostra Vos intelligere volumus. Tum illa, qua devincti inter
nos sumus, conjunctio, tum illud idem, quo & nos ferimur
in bonarum omnium rerum, sapientiae imprimis, incrementa,
studium, ejusdem laetitiae, qua Vos diei istius implevit solle-
mnitas, sensu nos quoque affecerunt. Sacra scilicet Musarum,
quocumque etiam loco celebrentur, omnibus scientiarum cul-
toribus, ubivis terrarum degant, sunt & erunt communia.
Atque adeo, interesse illis locorum quamvis non permittat
disjunctio, animis tamen votisque praesentissimos esse tantum
abest, ut quid vetet, ut potius, singulari *συμπραξιας*, quam
Graeci vocant, admirabilis argumento, animorum consensio
jubeat. Ita nunc quidem & nos, una cum civibus nostris,
ad quorum notitiam sollemnia Vestra pervenerunt, in gaudii
Vestri venimus societatem, votivasque acclamationes Vestris
im-

immiscemus plaufibus. Quæ scientiis, quæque earum domiciliis, Academiis, invigilat divina providentia, litterariæ Universitatis Vestræ florem tueatur atque amplificet; ut, altero etiam, in quo viguit, exacto sæculo, majora adhuc invidendæ salutis incrementa Academiæ Vestræ læta gratuletur posteritas! Quæ ut feliciter eveniant omnia, ex animo precamur,

*Celeberrimorum honoratissimorumque Nominum
Vestrorum*

Dab. in Academ. Jenensi
d. V. Octobris
clō 1000 LV.

Cultores studiosissimi
Academiæ Jenensis
**PRORECTOR ET PROFESSORES
RELIQVI.**

Y

MA-

MAGNIFICE ACADEMIÆ RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi atque Excellentissimi, Fautores & Amici
præcipue & insigniter honorandi.*

Quam litteræ humanitatis & benevolentia vestrae interpretes nobis annuntient, Vos, sæculo nunc vertente, quartum & decimum Octobris diem Urbis vestrae litteratae natalitium, adveniente summo Numine, solemniter celebraturos; facere non possumus, quin ad societatem communis gratulationis alacriter accedamus.

Neque nos tantummodo bonis omnibus venerabilem illam lucem excipimus, sed etiam exoptatissimi hujus nuntii participes nobilissimos Cives nostros faciemus.

Quibuscum, de voluntate vestra, institutum vestrum summis laudibus concelebrandum more modoque consueto ex tabula publica in tempore communicabimus.

Vota illi nobiscum nuncupabunt, ut ACADEMIA DVISBURGENSIS FRIDERICO GVILIELMIANA, quæ est sapientia templum, & scientiarum officina, omni prosperitatum genere, & rerum maxime expetendarum affluentia cumulata, viriditate numquam amissa, ad extollendum optimarum litterarum & artium decus, felicissime floreat & diutissime.

Celebratissimorum & honoratissimorum Nominum Vestrorum

Kilonii die VI. Octobris
cl. lxxxv.

Cultores Studiofissimi

PRO-RECTOR, PRO-CANCELLARIUS,
ET PROFESSORES
Academiae Kiloniensis.

JVSTVS FRIDERICVS ZACHARIÆ,
Theol. & Ling. Or. Prof. Acad. h. r. Pro-Rector.

MAGNI-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimi, Fautores & Amici
honoratissimi.*

Litteras, quibus ferias seculares Academiae vestrae humanissime nobis significastis, magna cum voluptate legimus. Quo majori enim studio & amore litterarum ardemus, eo vehementius lætamur de florente statu Academiarum, in quibus præstantissimi magistri summa cum laude optimarum rerum disciplinas profitentur. Neque parva est aut mediocris utilitas, quæ ex scholis illis in genus humanum redundat. Prodeunt ex iis viri, qui instructi ornatique doctrina præficiuntur muneribus, in quorum administratione salus & tranquillitas civitatum maximam partem posita est. Quod felicitas populorum confirmat, in quibus frequentia virorum est, qui doctrina & artium studiis excellent. Singularem igitur læticiam nobis attulit epistola vestra, RECTOR MAGNIFICE, VIRIQUE EXCELLENTISSIMI, cum divina providentia factum esse cognosceremus, ut Academia vestra diei natalitii memoriam secularem obiret. Eximio certe beneficio fruitur civitas, in qua omnis doctrinae officina instituitur. Quanto fortunatiorem igitur eam esse censeamus, in qua eruditionis vis ita invaluit, ut, quæ in illa sedem habet, Academia jussu & auctoritate summi Imperantis

tis natalem suum secularem celebret. De hac felicitate itaque vobis, RECTOR MAGNIFICE, VIRI EXCELLENTISSIMI, gratulamur affecti gaudio, quo compleri arbitramur omnes, qui litterarum gloria commoti in hoc elaborant, ut earum dignitas in dies augeatur. Tabulas vestras, quibus, RECTOR MAGNIFICE, VIRI EXCELLENTISSIMI, FAVTORES maximopere colendi, solemnitatem vestram secularem Orbi erudito annunciaftis, in publico nostrisque rebus sacro loco affiximus, quo Civibus nostris pateat, quanti æstimemus exterarum Academiarum splendorem & firmitatem. DEVM, omnis cognitionis & sapientiæ Auctorem, oramus & obsecramus, ut, quemadmodum Vobis diem effecit lætitiæ plenum, ita Numine suo Academiam vestram perpetuo tueatur florentemque conservet. Valete. Dabamus die XV. Octobris. clo lccc lv.

Nominum Vestrorum Celeberrimorum

Cultores studiosissimi
RECTOR, MAGISTRI
ET DOCTORES
 Academiae Lipsiensis.

MAGNI-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Excellentissimique, Fautores & Amici honoratissimi.*

Quemadmodum Academiae omnes, quatenus ad excolendas propagandasque optimas artes & scientias constitutae sunt, communi quodam vinculo continentur, eaque praesertim, quae cum optimarum literarum expolitione, eundem sacrorum cultum exercent, arctiori cognatione conjunguntur: Ita unius felicitas ad omnes pertinet, & quae unam afficit laetitia, reliquas quoque in societatem gaudii excitare debet. Pro eo communi rei literariae vinculo, non potuerunt non pergratae nobis esse literae vestrae, VIRI CELEBERRIMI, quibus non modo festum seculare primum vestrae Academiae pridie Iduum mensis Octobris labentis anni celebrandum nobis significastis, sed etiam ut easdem Academiae nostrae valvis affigendas curaremus, humanissime à nobis petiistis. Desiderio vestro factum est, ut primum fieri potuit, satis, literasque ad nos missas consueto loco affixas Civium nostrorum oculis exposuimus, quo his quoque solennitas ista constaret, vestramque felicitatem piis nobiscum votis ominibusque prosequantur. Gaudemus merito Vobiscum, VIRI CELEBERRIMI, quod ex tot bellorum fluctibus emersa in hunc usque diem sarta tecta perstiterit Academia vestra, caputque nunc altius efferat sub tutela FRIDERICI, potentissimi Regis & Musagetæ sui, qui sacra

Y 3

hæc

hæc sæcularia Vobis clementissime indulget, munificentissime-
que adornat. Festum hoc sæculare Vobis vestræque Acade-
miæ auspiciatissimum precamur. DEVS ter Optimus Maxi-
mus in posterum quoque sibi perpetuo curæ habeat, Regiam
illam bonarum artium scientiarumque sedem, & ad sui nomi-
nis gloriam, patriæ, rei literariæ decus & ornamentum per
multa secula fervet florentissimam. Servet Vos omnes Excel-
lentissimos omnium ordinum Professores & Doctores celeberrimos,
qui voce & scriptis Regiam Teutoburgensem Univer-
sitatem hodie illustratis in complures annos & longæva vitæ
humanæ spatia.

Ceterum sicut benevola nos omnia atque amica ab Aca-
demia vestra nobis promittimus; ita studebimus vicissim sem-
per, ac dabimus operam, ne quid illius desideretis in nostro
studio, quod ad existimationem, honorem ac utilitatem ve-
stram facere possit.

Celeberrimorum Vestrorum Nominum

Marburgi VII. Idus Sept.
clō Io cclv.

Cultores studiosissimi

PRORECTOR, PROCANCELLARIVS
REGIMINIS CONSILIARIVS
INTIMVS, DECANI
ET PROFESSORES
Acemiæ Marburgensis.

RE-

REGIÆ ACADEMIÆ DVISBVRGENSIS
 RECTOR MAGNIFICE,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
 Anplissimi, Excellentissimi, Fautores & Amici
 honoratissimi.*

Intelleximus ex litteris vestris humanitate & benevolentia
 plenis, instare auspiciatissimam illam diem, qua secularem
 fundatæ ab incomparabili Herœe FRIDERICO GVILIELMO Magno,
 Electore Brandenburgico, Academiae vestrae memoriam, festi-
 vis plaufibus celebrare & supremo Numini, pro conservata
 inclyta hac Musarum sede, sollemnes gratiarum actiones,
 proxima decima quarta Octobris die, persolvere decrevistis.
 Merito in communionem gaudii vestri venimus, & Vobis pio
 calamo ac prolixo mentis affectu, cum coram conceptam pecto-
 re læticiam verbis vividius declarare non liceat, gratulamur,
 quod erecta paternis Divi FRIDERICI WILHELMI Magni curis
 & magnificis sumptibus litteraria Universitas, per integri fere
 sæculi decursum, inter varias rerum vicissitudines floreat, &
 gubernante sapienter res nostras Augusto serenissimi Condi-
 toris Pro-Nepote, nullam felicitatis & famæ suæ jacturam fa-
 ciat. Ecquid enim nobis magis gratum & acceptum esse po-
 test, quam ubi audimus, liberalium artium studia, feros ho-
 minum mores emollientia, in pretio aliquo esse, & mansue-
 tiorum Musarum officinas apud eos etiam vigere, qui sub
 ejusdem Imperantis tutela nobiscum vivunt, arboresque fu-
 turo sæculo & subiectis Sceptro Brandenburgico populis pro-
 futuras, multa solertia ferunt. Movit nos gaudii hujus sensus,
 Cives

Cives etiam nōstros ad explicandam lætitiā suā & fundendas pro incolūitate Vestra ac inprimis immortalī Academiæ Duisburgensis decore, preces excitare. Itaque de tabula publica iusta desideria Vestra, adjecta admonitione significabimus, ut quilibet horum festam Vobis & ob sæcularia gaudia litterato orbi memorabilem diem, piis supplicationibus transigat, & pro communi illo, quo se litterariæ societates complectuntur, amore, voveat, ne sollennibus gaudiis Vestris tristia fata se immisceant, aut adversæ fortunæ insultus erudita sæcularium ludorum vestrorum spectacula interrumpant. Faxit DEVS, qui fata terris dispensat, & Viris eruditionis gloria insignibus bonarum artium domicilia ornat, ut celeberrima etiam Academiæ vestræ sidera diu fulgeant, & beato influxu suo largoque doctrinarum rore inspersa juvenum animis sapientiæ semina altius producant. Largiatur idem, ut carissima triumphantis jam in beatorum sedibus Herois FRIDERICI WILHELMI M. Filia ubere semper felicitium ingeniorum proventu, & jucundis almæ pacis fructibus abundet, & secundum, quod à natiuitate sua inchoabit, sæculum, ut vere secundum ac fortunatum, sub salutifero Aquilæ Boruffo-Brandenburgicæ tegmine ad finem perducatur, & non nisi cum ipsius mundi ruina interitum videat. Dabamus Regiomonti Boruff. die IV Septemb. A.N.C. MDCCLV.

Celeberrimorum Nominum Vestrorum

Cultores studiosissimi

RECTOR, CANCELLARIUS,
DIRECTOR ET SENATUS

Regiæ Academiæ Regio-
montanæ.

COELESTINVS KOWALEWSKI,
Academiæ h. t. Rector, ejusdemque Can-
cellarius & Director, Prof. Juris Prim.
Senatus Ecclesiast. in Borussia
Vice-Praefes & Officialis.

ACA-

ACADEMIÆ RECTOR MAGNIFICE,

*Viri summe Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, omnium Ordinum Professores Excellentissimi,
Fautores & Amici honoratissimi.*

Quas benevolentia & humanitatis plenas ad nos dare voluistis, literæ satis luculenter ostendunt, quam gratioque animo florentissimæ Academiæ vestræ celebrandum instans seculare festum excipiatis; & quanto nos, ut lætitiæ simus participes, honore dignari vobis placuerit. Haud sane quicquam nobis lætius afferrî, vel ad communia literarum emolumenta jucundius nunciari potuit, quam, superato centum prope annorum curriculo, superata Musis imminentium quarumcunque calamitatum acerbitate, eundem persistere ac perennare, supplicationibus etiam jubilisque publicis prædicandum, Academiæ Duisburgensis optimum florem. Hæc Musagetæ potentissimi liberalitas & indulgentia itaque vobis tam lætum, Musisque exoptatum omnibus orium fecit, ut summa, Regis cum immortalî gloria, Duisburgensium felicitas ad longam posteritatem propagari videatur. Prosperum hoc vobis arridet omen, quæ ad humanitatem pertinent, divinæ omnes, victam pridem exulare jubeant barbariem, jam vero insidiarum securæ domi tam Optimi Principis jussu, quam dignitate sua & splendore incomparabili, solennissime triumphent. Quod DEI, literarum æterni Statoris, beneficium,

Z

annis.

annis prope centum serie continua cumulatum, ut par est, instituitis grata recordatione prosequi, ac aere perennioribus monumentis celebratum, tradere posteris, comiter ac severe monitis, ut rerum tantarum memoriam animis infixam religiose ac perpetuo servare studerent. Illud vero est sapere, si, qui bonis artibus ac scientiis sunt dediti, curiose ac diligenter ipsi divinitus concessi temporis, illius perbrevis quidem, ac dierum quarumque rationem habere instituunt, & hoc inprimis agunt, ne quid irreparabilis thesauri pereat otio inertis, sed fugientis seculi transiens horula quæque studio laudabili & operum perpetuitate refarciatur. Singuli omnium ordinum, omnium ætatum, sexus utriusque homines, siquidem suos probe didicerunt numerare dies, vitæ quolibet genere, vel perbrevis scena, divinam Numinis æterni & sapientissimi, & munificentissimi, nunquam poterunt satis admirari providentiam. Tanto major animos incessit lætitia, quando post tot tamque funestas temporum superiorum calamitates, nihildum toto seculo de antiqua veraque Musarum Duisburgensium laude fuit detractum: eaque Academia, quam beatæ memoriæ Brandenburgicus Elector FRIDERICVS GVILIELMVS liberalissime condidit, Numinis singulari gratia, semper adhuc floruit, firmaque & stabilis liberalium studiorum sedes in hunc usque diem, ad longe maximam bonorum voluptatem, permanfit. Quare non possumus non, pro favore erga Vos & studio singulari, erga literas amore, quibus Academia vestra diu multumque inprimis enituit, eam felicitatem Vobis ex animo gratulari; DEVM precati, salvo Rege & optimo Principe, salvos esse jubeat Academiæ vestræ Proceres atque Patres celeberrimos, salvam esse jubeat studiosam Juventutem, vestraque, ut perennarent gaudia, cœpta secundet: ut votorum à
Vobis

Vobis fuscipiendorum rei, magis magisque semper Academiam florere, & inclutum sapientiæ domicilium ab omnibus injuriis fortissime defensum, perpetua rerum & ingeniorum copia feliciter affluere videatis. Quod à nobis petiistis, ut literæ publicæ nostris affigerentur valvis, propediem fiet, ac omnibus constabit, datam esse quibuscunque facultatem & veniendi & quæ apparantur libere videndi, & præmia, vel honores pro meritis capessendi, qui artibus studiisque liberalibus debentur. Commune id credimus esse gaudium, quod non modo ad literarum decus, quo inter nos arcte jungimur, verum etiam imprimis ad illius Academiæ, cui tantillum hoc officii damus, seculare festum quam solennissime celebrantis, honorem & incrementa spectare videtur.

Maximorum ac celebrium Nominum Vestrorum

Rintelii
a. d. VIII. Kalend. Septembr.
MDCCLV.

Studiofissimi Cultores
Academiæ Rintelienfis
RECTOR, DECANI,
ET PROFESSORES.

P. P. WOLFFHARDT,
h. t. Pro-Rector.

MAGNIFICE DOMINE PRORECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimi, Fautores &
Amici honoratissimi.*

Sub Herculis Musagetæ, invictissimi Regis & Electoris potentissimi, augustissimis auspiciis, sacra secularia ad diem XVII. Calend. Novembr. Academiam Vestram parare, inque solennis hujus lætitiæ societatem à Vobis, Viri celeberrimi, nostrosque animo commendatissimi, & nos vocari, litteræ Vestræ, proluxæ in nos voluntatis Vestræ testes, nobis redditæ docuerunt. Quam gratæ nobis illæ jucundæque fuerint, non est, cur longiori coram Vobis explicemus sermone, cum vel ipse sensus Vester, Vos, Viri litterarum gloria eminentes, admoneat, ex Musarum felicitate perennique salute, quam & Academia Vestra per integrum nunc seculum experta est feliciter, non levem nos concipere voluptatem.

Atque nunc id agimus, ut quem solenni Vestræ panegyri dixistis diem, animo Vobis gratulemur observantissimo. Faveat huic proposito Vestro benignissimum Numen, atque celeberrimam Academiam Vestram, non alterum solum, quod felici nunc omine ingredietur, seculum, verum & futura omnia quam faustissime exigere, clementissime faxit! Ita inclityta Vestra doctrinarum omnium virtutumque regia officina, perenni prosperitate florens, cum ipsarum litterarum splendore

dore egregie famam suam provehet, & Vestris, Viri humanissimi, celebratissimis nominibus memoriam conciliabit nunquam intermorituram.

Quibus sinceris votis nostris, prouti nunc præsentia ea scriptioe Vobis significamus, sic in ipso faustissimo natali Academiae vestrae die, salutem ejus Vestramque DEO pie commendabimus; & ad idem vobis præstandum humanitatis officium cives nostros, litteras humanissime ad nos missas ex valvis nostris publice proposituri, excitabimus.

Vos vero, Viri celeberrimi, cum optatissima Vestra nobis sit benevolentia, ut integram eam nobis servetis, etiam atque etiam rogamus; qui Vestro in nos affectui omnibus observantiae partibus respondere nunquam non laborabimus. Valete felicissime! Dab. Rostochii, d. XV. Calend. Octobris A. R. S. MDCCLV.

Inclitorum & celeberrimorum Nominum Vestrorum

Cultores studiosissimi

PRO-RECTOR ET PROFESSORES

Academiae Rostochiensis.

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri maxime Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimi, Fautores &
Amici honoratissimi.*

Indivulsi istius nexûs, quo, sicuti quævis, quotquot excoluntur ac indies feliciter crescunt, scientiæ, ita & earundem officinæ, imprimis autem ipsæ nostræ Academiæ secum invicem arctissimè conjunguntur, ratio Vos, Patres conscripti! dubitare non finet, quin summâ cum voluptate literas vestras gratissimas æquè, ac lætissimas, quibus proximè instantem Academiæ vestræ festivitatem secularem nobis benevole significare haud dedignati estis, legerimus atque relegerimus. Serenis itaque accipite frontibus præsentem nostræ consimilis lætitiæ tesseram, programma scilicet, quod unâ cum iisdem literis ad valvas publicas ipso die XIV.to Octobris ceu Academiæ vestræ natali atque festivo eo fine affigi curabimus, ut tota nostra Academia, ac præsertim quoque studiosa nostra Juventus in votorum pro florentissimæ Academiæ vestræ sempiterna salute ac incolumitate solenniter nuncupandorum confortium vocetur, atque ad publica hujus rei testimonia & specimina quovis modo excitetur, id quod omne ut respondendo

do vobis rursus significaremus, nostrarum omnino partium esse duximus. Cæteroquin nos ipsimet supremum in cælis Numen ceu omnis Sapientiæ fontem ardentissimis veneramur precibus, ut sub auspiciatissimo gloriosissimoque potentissimi ac longè clementissimi Nutritoris vestri præsidio Jubila vestra sacra esse jubeat, & inclutam vestram Musarum sedem in omne ævum ex omni parte fortunatam florentemque præstet, nec non Vobis ipsis, Viri meritorum gloriâ maximè conspicui celeberrimique, quamcunque, quæ votis expeti potest, felicitatem clementissimè impertiatur. Valete! Dab. Tubingæ VII. mo Iduum Octobris die, Anno Salutis MDCCLV.

Maximorum ac celebrium Nominum Vestrorum

Cultores studiosissimi

RECTOR, CANCELLARIUS,
AC RELIQUI DOCTORES
REGENTES ET PRO-
FESSORES

Academiæ Tubingensis.

RE-

RECTOR ET SENATUS
ACADEMICVS VNIVERSITA-
TIS TVBINGENSIS CIVIBVS
SALVTEM.

Quas ex publica hac tabula vobiscum communicamus, ab Amplissimo celeberrimæ Universitatis DVISBURGENSIS Senatu Academico ad nos datæ sunt literæ, quæ hodierno die solemnia peragit haud minus illustria illa festivitate, quæ à Romanis celebrata est sæpe, quum ad ludos populum convocaret præco, quos nunquam quisquam spectasset, nec spectaturus esset. Centesimus quippe hoc ipso die absolvitur annus ab incunabulis nobilissimæ hujus Musarum sedis, quæ natales suos à gloriosissimæ memoriæ Principis, FRIDERICI GVILIELMI, & bello & pace Magni, pietate & munificentia repetit, jam verò à tanti Auctoris Pro-Nepote tanto foveri se ac augeri mirificè lætatur. Quemadmodum autem fieri solet, ut insigniori aliquo perfusi gaudio alios quoque amicitia nobis fœdere junctos illo impertiamur: Ita & hæc studiorum Universitas pro ea, quæ inter omnia bonarum artium Emporia jure meritoque intercedit, necessitudine, quæque sororio quasi vinculo inter se ea conjungit, nos quoque in suæ lætitiæ consortium trahere haud dubitavit. Neque verò quicquam potuisset nobis vel magis esse gratum, vel magis etiam honorificum, & lubentes profectò pro hujus Universitatis de literario orbe tam præclare merentis incolumitate pia concepimus vota. Cujus rei non tantum hoc extare voluimus documentum publicum, sed & vos hortamur, Cives, ut DVISBURGENSI Academiæ hodie sc. XIV. to Octobris die seculo festas referente luces nobiscum bene precemini.

*Per scriptum publicè sub Sigillo Rectorali: D. XIV. to Octobr.
c15 lccc lv.*

(L.S.)

MA-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Maxime Reverendi, Consultissimi, Experientissimi, Celeberrimi
Scientiarum Professores.*

Peracto hesternæ die, fausto ut speramus augurio, festo Academiae Vestrae seculari, nostra ad vos accedendum esse gratulatione judicavimus, neutiquam quidem, quod ajunt, post festum, sed quo indicaremus certius, nos Vestra desideria, quæ in litteris significastis, implevisse. Valvis nostris affiximus typis exscriptam honorificam atque amicam invitationem, ut Vobiscum lætaremur, ob beneficia summi Numinis in Vestram collata, elapso seculo, per orbem celeberrimam Academiam, bonarumque artium palæstram, utque simul lætarentur Cives nostri. Incidebat, antecedente Vestra sollempnia Dominica, Jubilæum ob pacem, ut audit, religiosam, ante hos ducentos annos in comitiis Augustanis firmatam, devotis mentibus, gratiarum actionibus, supplicationibus & intercessionibus in omnibus urbis templis circumjacentisque regionis celebratum. Pars votorum DEO nuncupatorum, pro Ecclesiae, Academiarum & Scholarum conservatione, ad Vos, Viri celeberrimi, deque causa DEI, Artiumque meritissimi, ob communia sacra, insignite spectat. Faxit benignum Numen, ut Academia Vestra, inter bellorum tumultus nata atque aucta, seculare celebrans festum, inter Ecclesiae Germanicae jubila, sub auspiciis Regis potentissimi, Victoris, Felicis, crescat floreatque ad seculorum finem; Vosque demum, annis meritisque gravissimos & resectos ex bonarum artium, Vestra opera, incrementis, ad caelestia transferat jubila. Valete ex Vobis addictissimis deditissimisque

Illustris Gymnasii Bremensis Professoribus, quorum nomine subscripsi

Dab. Bremæ d. 15. Octobr.

A. M DCC LV.

NICOLAUS NONNEN, S.Th. D. Ejus atque Philosophiae
Pract. Prof. P. & Ill. Gymn. Rector.

A a

MAGNI-

MAGNIFICE RECTOR,

Viri maxime Reverendi, Consultissimi, Experientissimi, Amplissimi, Excellentissimi, Fautores atque Amici honoratissimi.

Cum secularia Academiæ sacra, ex laudatissimo Majorum more, in universa, qua patet, Republica litteraria justam habeant venerationem, non opus est dicto persuasorio, litteras, quæ lætum primi Guilielminæ Natalis sub felicibus FRIDERICI Herculis Musagetæ auspiciis prid. Id. Octobres rite celebrandi nuntium nobis adtulerunt, humanitatis & benevolentia Vestra erga nos testes, solido nos adfecisse gaudio. En! in societatem communis lætitiæ vocati, jam ferventibus omnium studiis, nos quoque officii nostri, quod & vicinia & Augustorum Principum munificentia inde à seculo fere arctiore vinculo constrictum est, probe memores vota votis, gratulationibus cumulamus, ac inclytæ Teutoburgensi Academiæ ex solennibus hisce Sacris faustissima quævis vere auguramur. In tanti boni communionem cum venire gestiant nostrates Viri Clarissimi, D. D. Rocholl & Withof, Collegæ conjunctissimi, nos libenti prolixoque animo eos delegavimus ac delegamus, ut publico Athenæi nostri nomine ludis istis secularibus intersint, & gratulabundi nostrum in Vos studium cum magna honoris significatione testificentur: Quos ut Vobis, Patres Academiæ conscripti, hoc titulo pro comitate Vestra commendatos habere velitis, vehementer etiam atque etiam rogamus, & hac fiducia freti, Vobis omnibus, Viri celeberrimi, illustrique Sedi Vestrae rerum secundarum perennitatem exoptamus; Valete ac favete

Celeberrimi Ordinis Vestri

Dab. Hammonæ Prid. Kal. Octob.
A. c̄s̄o l̄ccc̄ Lv.

Studiofissimis

PROFESSORIBVS ATHENÆI
HAMMONENSIS.

CAROLVS LVDOVICVS WESENFELD,
Gymnasii h. t. Præses.

MAGNI-

MAGNIFICE ACADEMIÆ RECTOR,

Viri summe Reverendi, Jureconsultissimi, Excellentissimi, experientissimi, acutissimi, amplissimi, Fautores & Amici longe honoratissimi.

Non sine insigni voluptate ex vestris, Viri celeberrimi, ad nos datis literis percepimus, seculum jam effluxisse, ex quo vestra Musarum sedes, & scientiarum, cum sacrarum, rum civilium, officina, adspirante divina clementia, atque auspiciis invicti & incomparabilis Electoris FRIDERICI GVILIELMI dedicata fuit: quæ hucusque, ex summi Numinis benignitate, per bellorum turbas circumstrepentes nunquam imminuta, feliciter semper perstiterit. Uti merito, & ex animo de perenni hac incolumitate gratulamur, qua D. T. O. M. Academiam Vestram inter graves illas armorum calamitates, Musis plerumque inimicas, salvam esse jussit; ita omnino quoque lætari inde debuimus pro arcto, qui est inter Musarum sedes, ejusdem præcipue Religionis, nexu, quo scientiarum quarumvis, & bonarum literarum conservationem, ac propagationem, ceu communem finem, conjunctim habent propositam. Quare, cum vobis, Viris celeberrimis, sit constitutum, quarto decimo imminentis Octobris die natales felices Regiæ

A a 2

&

& illustris Vestræ Academiæ sollempni ritu celebrare, lubentes omnino in partem lætitiæ veniemus, atque, ut idem à studio-
sa nostra fiat juventute, literas Vestras ad nos missas valvis
Academiæ nostræ publice affigendas curabimus. Pia omnino
vobiscum, Viris per orbem terrarum celebratissimis, vota con-
jungemus, ut D. T. O. M. tum Vobis fausta & felicia quævis
in ecclesiæ, & rei literariæ maximum commodum largiter
impertiri, tum Academiam Vestram, florentissimum virtutis
& bonarum scientiarum seminarium, per omnia secula factam
rectam conservare velit;

Summorum & Celeberrimorum Nominum Vestrorum.

Herbornæ Nassoviorum,
d. XVIII. Septembris
c1o 1000 LV.

Studiosissimi Cultores

PRO-RECTOR ET SENATUS

Academiæ Herbornensis.

LVDOVICVS CONRADVS CHRÖDER,

Jurium Doct. & Prof. Ordinar. h. r.

Academ. Pro-Rector.

MA-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri Plurimum Reverendi, Juris Consultissimi, Experientissimi,
Amplissimi, Excellentissimi, Fautores & Amici
maxime honorandi.*

Crebra & ingentia sunt DEI beneficia, quibus generi humano mirabiliter perditō subvenire dignatus est. Maximum, quodque nunquam meritis laudum encomiis referri potest, est, quod ex spississimis errorum tenebris populum revocaverit suum, & cum caligo tegetet orbem, pristinae luci restituerit.

Huic accedit, quod DEUS, quo nihil in hisce rebus ad promovendam cognitionem & amorem summi Numinis possit accidere vel utilius vel jucundius, sacrarum & civilium scientiarum officinas, tanquam veræ cognitionis genitrices, conservatrices & amplificatrices instituerit, suaque provida cura, tanquam in cujus manu Regum Principumque corda sunt, ita illorum molimina direxerit, ut DEI scopo ad veram cognitionem magis magisque amplificandam quovis modo inservirent. Si unquam exstiterē, qui hac in parte felicissima quoque scriptorum ingenia longe à tergo reliquere, tanquam aptissima in manu Domini instrumenta; certe heic eminet FRIDERICVS GVILIELMVS Elector Brandenburgicus, cujus pietas longe lateque fulsit, uti & purioris Religionis amor, atque in ejusdem propagandæ studio ἀμετακινήτος constantia. Exemplā prostant quam plurima; sed vel unicum specimen sufficit, quod ipse anno 1655. Teutoburgicam constituerit, confirmaverit variisque

riisque privilegiis ornaverit Academiam. Hujus lætam recolle-
re memoriam, totoque pectore divinas laudes canere nemo
nisi beneficiorum divinorum immemor repudiare potens est:
præcipue cum attentam mentem observaverit, quæ DEUS inter
multiplices calamitates conservaverit non modo, sed & cum
per varia fata aliquamdiu oppressa veluti latuerit, ut illi quos
commune publicum tangeret veluti indicto literarum funere
luctum induisse viderentur, semper novos novaque laude flo-
rentes virtutis & eruditionis patronos excitaverit, qui quanto
decessores superant, tantum exemplum onusque relinquunt fe-
cuturis. Hos inter vos merito numerandos puto, quibus jam
sacra & civilia tractare illorumque cognitionem inculcare di-
vinitus concessum est, quibusque jamjam contingit natalem Aca-
demie celebrare diem.

Debitas agimus gratias, quod nos hujus vestræ lætitiæ
ignaros esse passim non estis. Incredibile dictu, quo gaudio exul-
taverimus. Curavimus statim ut literæ excitatoriæ templi val-
vis affigendæ pararentur, utque nos statuto tempore vobiscum
in Domino læti simus, laudibus æternis magnum DEI nomen
celebremus, ac immortales DEO solvamus gratias pro benefi-
cio, quo nil in rebus humanis potuit accidere jucundius.

DEUM veneramur supplices, ut Spiritu suo vobis adfit,
bene cæpta secundet, ac omnes actus grati animi sibi gratos ha-
beat & fortunatos esse sinat ad sui nominis gloriam sempiter-
nam, vestræque reipublicæ literariæ splendorem, decus ac ad-
mirationem. Vobis det longissimam ætatem & felicitatem,
quanta maxima potest contingere. Hoc voto finem facio, ne
publica vestra negotia ullo modo inturbem.

Nominum Vestrorum

Lingæ d. 8. M. Oct. 1755.

Studiofissimus Cultor
SAMUEL MEILING,
h. t. Rector.

MAGNI-

MAGNIFICE DOMINE RECTOR,

*Viri omnigenæ Eruditionis copia Refertissimi, Celeberrimi,
Excellentissimi, Fautores & Amici æstumatissimi!*

Laudatissimi instituti, quo amplissimus Senatus Academicus Duisburgensis, memoriam inaugurationis Athenæi sui florentissimi, centenis ab hinc annis auspiciis Herois Incomparabilis FRIDERICI GVILIELMI, Electoris Brandenburgici, quarto decimo instantis Octobris die & sequentibus, solennissimis Actibus quam plurimis lætus gratusque recolere in animum induxit, nuncias literas summa cum voluptate perspeximus omnes, quotquot reipublicæ literariæ nostræ præfecti sumus, idemque suavissimis commilitonibus publico significavimus adfixo. Nostrum itaque fuit, tam pro adfectus quam officii ratione, grata non solum mente celebrare honorem, quo nosmet de optimo hoc proposito certiores reddere non dedignati estis, Viri toto, qua patet, Orbe Excellentissimi, Celeberrimi; verum & gratulari ex animo de tanta felicitate Academicæ Vestræ, per tot rerum vicissitudines, hostiumque molimina provida summi Nominis cura semper in fastigium emerisæ, & in hunc usque diem protectione gloriosissimi Regis, toga sagoque clarissimi, splendidissimæ, pia nuncupantes vota, pro omnigena salute vestra. Adnuat DEUS ter
opti-

Optimus Maximus conatibus præclarissimis, ut fausta illa die, niveo in perpetuum lapillo notanda, nova pietatis doctrinæque insignis monumenta priscis accumulare, cumque erudito orbe communicare, famamque vestram haud proletariam ad feros nepotes, quin ad astra evehere valeatis. Floreat Academia Vestra spectatissima, illa bonæ mentis Officina in æternum, nova indies divinitus gratia condecorata, magnique Regis patrocínio firmata, concilietque sibi meritis Virorum, in omni genere & varietate artium excellentissimorum, maximum indelebilemque splendorem. Quod superest dolemus, nobis ob labores jamjam inchoandos ita felicibus esse minimum licere, ut coram ipsi nos sistere queamus, lætitiæ extraordinariæ non minus ac ingentis doctrinæ industriæque vestræ testes felicissimos, fidelissimos.

Inclutis immortalibusque Nominibus vestris

Burgo-Steinfurti,
die XX. Mens. Sept.
Anno 1755.

Additissimi

PROFESSORES LYCEI

Steinfurtenfis Arnoldini.

ARNOLDVS IKEN,
Jurium Doctor h. t. Rector.

Magni

Magnifice,

Hochehrwürdige, Hochedelgeborne, Hoch-
erfahrene, Hochgelahrte Herrn

Der Königl. Duisburgischen Academie
geschätzte Lehrer und Väter,

Theureste Gönner und Freunde,

Die unter Preussens Adler sich versammelnde Königl. deut-
sche Gesellschaft konte an dem verfloffenen Gedäch-
nistage ihrer Stiftung keinen würdigeren Gegenstand ihrer
Betrachtung erwählen, als, Dero preiswürdigen Academie
bey dem grossen Jubelfest ihrer Stiftung unsre aufmerksame
und mit redlichen Wünschen beschäftigte Freude zu widmen.
Der Redner belebte die Asche des gloriwürdigen Stifters
Friederich Wilhelms des Grossen, und der Dichter be-
wunderte die Vorsehung bey der Stiftung und Beschützung
Dero Musensitzes.

Erlauben Sie es Magnifice und Hochgelahrte Herrn,
daß Dero würdiges Mitglied der Herr D. und Professor
von Eichmann unser Werk führe und das öffentliche Denk-
mal unserer Freude Dero gutigem Urtheil überliefere.

B b

Sie

Sie werden aber darinnen nur einen Schattenriß von den aufrichtigen Wünschen lesen, mit welchen unsre ganze Seele erfüllet ist. Gott wache über Duisburgs Mauren und Mäusen. Gott erhalte Eure Magnificenz und alle Lehrer im Seegen und in allem selbst erwünschten Wohlsenn. Unter diesen redlichen Wünschen unterzeichnen wir uns lebenslang

Der preiswürdigen Duisburgischen
Academie

Königsberg, 1755.
den 25. November.

Zu aller Treue und Hochachtung
verpflichtete

Königliche Deutsche Gesellschaft zu Königsberg in Preussen

Und in ihrem Namen
Cblestin Christian Glottwell,
Prof. Ord. der F. d. S. Director.

Die